

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6708206299
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6708206299.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu 1/ Zvolenská železničná, s. r. o., „v likvidácii“, so sídlom Slánska 20A, 080 06 Prešov, IČO: 36 598 283, právne zast. Mgr. Anna Angelovičová, advokátka, Slánska 20A, 080 06 Prešov a právne zast. JUDr. Vladimír Gúrtler, advokát, Havlíčkova 13, 040 01 Košice a žalobcu 2/ U. O. G., nar. XX.XX.XXXX, S. XX, XXX XX I., proti žalovanému 1/ JUDr. Melánia Burdová, so sídlom Hraničná 2, 040 17 Košice, správca konkurznej podstaty úpadcu Košická stavebná spoločnosť a. s., „v konkurze“, so sídlom Zemplínska 33, 040 01 Košice, IČO: 31 644 422, právne zast. JUDr. Martin Friedrich, advokát, Floriánska 19, 040 01 Košice a žalovanému 2/ STAVMEZ s. r. o., so sídlom Za stanicou 5, 831 04 Bratislava, IČO: 36 033 120, právne zast. Advokát Pirč, s. r. o., so sídlom Kpt. Nálepku 17, 040 01 Košice, IČO: 36 855 910, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o nároku na náhradu trov konania štátu, o odvolaní žalobcu 1/ proti rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 63Cb/193/2008-812 zo dňa 3. októbra 2019 taktó

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 63Cb/193/2008-812 zo dňa 3. októbra 2019 p
o t v r d z u j e .

II. Žalovanému 1/ p r i z n á v a proti žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

III. Žalovanému 2/ p r i z n á v a proti žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie vo výroku I. konanie na základe žaloby podanej žalobcom 2/ voči žalovaným 1/, 2/ zastavil, vo výroku II. priznal žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi 2/ vo výške 100% a vo výroku III. žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi 2/ nepriznal. Vo výroku IV. žalobu podanú žalobcom 1/ voči žalovaným 1/, 2/ zamietol a vo výroku V. priznal žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania vo výške 100% voči žalobcovi 1/ s tým, že tento je povinný nahradiť trovy žalovaného 1/ len do výšky neposkytnutého plnenia žalobcom 2/. Vo výroku VI. priznal štátu v zastúpení OS Banská Bystrica, Skuteckého 28, Banská Bystrica, IČO: 00 165 735 nárok na náhradu trov konania vo výške 100% voči žalobcovi 1/.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobou zo dňa 15.05.2008 sa žalobca 1/, ktorého obchodné meno v tom čase bolo ANDEZIT T&N s. r. o., Košice, domáhal, aby súd určil, že vlastníkom špecifikovaných nehnuteľností v k.ú. I., evidované Správou katastra Banská Bystrica na LV č. XXXX, špecifikovaných nehnuteľností v k.ú. S., evidované Správou katastra Banská Bystrica na LV č. XXX, špecifikovaných nehnuteľností v k.ú. Y., evidované Správou katastra Zvolen na LV č.

XXXX a špecifikovaných nehnuteľností v k.ú. Y., evidované Správou katastra Zvolen na LV č. XXX je žalovaný 1/, ktorého obchodné meno v tom čase bolo Zvolenská železničná, a. s., Zvolen a aby súd uložil žalovanému 1/ povinnosť vydať žalovanému 2/ všetko, čo od neho na základe neplatných kúpnych zmlúv o prevode predmetných špecifikovaných nehnuteľností nadobudol. Žalobca 1/ žalobu odôvodnil tým, že je akcionárom žalovaného 1/, keď na základe Zmluvy o kúpe akcií uzavretej dňa 12.10.2005 s prevodcom U.. O. G. nadobudol 450 ks kmeňových listinných akcií emitovaných spoločnosťou žalovaného 1/, ktoré sú vedené na meno a ktoré predstavujú 40 % majetkový podiel žalobcu 1/ na majetku emitenta. Žalovaný 1/ do podania žaloby nezabezpečil vykonanie zmeny v zozname akcionárov a žalobca 1/ nemal ani fyzicky k dispozícii predmetné listinné akcie, preto svoju aktívnu legitimáciu preukazoval rozhodnutím Okresného súdu Košice I. č.k. 27Cb/190/2005 zo dňa 20.12.2007, ktorým boli predmetné akcie vyhlásené za umorené. Určenia vlastníckeho práva sa žalobca 1/ domáhal z titulu absolútnej neplatnosti kúpnych zmlúv o prevode predmetných nehnuteľností, keď poukázal na personálnu prepojenosť žalovaného 1/ a žalovaného 2/ a nesplnenie podmienok uvedených v § 196a a § 59a Obchodného zákonníka, pričom v konaní žalovaného 1/ videl úmysel „vytunelovať“ spoločnosť žalovaného 1/, uprednostnenie vlastných záujmov predsedu predstavenstva U.. J. pred záujmami spoločnosti a jej akcionárov a zneužitie práv majoritného akcionára.

3. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sa bránili najmä nedostatkom aktívnej vecnej legitimácie žalobcu 1/, keďže nikdy nebol a ani nie je akcionárom žalovaného 1/.

4. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca 2/ sa stal stranou na základe právoplatného uznesenia č.k. 63Cb/193/2008-133 zo dňa 24.03.2010 a vstúpil do konania na základe návrhu žalobcu 1/, aby vyvrátil namietané skutočnosti žalovaného 1/ a žalovaného 2/, týkajúce sa aktívnej legitimácie žalobcu 1/. Žalovaní 1/, 2/ tvrdili, že žalobca nie je zapísaný v zozname akcionárov spoločnosti žalovaného 1/ a rovnako nie je zaregistrovaný ako akcionár a majiteľ akcií Centrálnym depozitárom cenných papierov SR, a.s. a predloženými listinami zo strany žalovaných, ako i vyjadrením Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s., mal súd prvej inštancie túto skutočnosť za preukázanú.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca 1/ na zdôvodnenie svojej aktívnej legitimácie tvrdil, že akcionárom žalovaného 1/ sa stal na základe Zmluvy o kúpe akcií uzavretej dňa 12.10.2005 medzi žalobcom 1/ a žalobcom 2/. Zároveň však potvrdil, že fyzicky k dispozícii listinné akcie, ktoré boli na neho prevedené rubopisom žalobcom 2/ nemá, lenže podľa § 156 ods. 4 Obchodného zákonníka prevod listinných akcií na meno sa uskutočňuje rubopisom a odovzdaním akcie. Rovnako podľa § 156 ods. 7 Obchodného zákonníka na účinnosť prevodu akcie na meno voči spoločnosti sa vyžaduje zápis zmeny osoby akcionára v zozname akcionárov. Žalobca 1/ pritom tvrdil, že žalovaný 1/ mal vedomosť o zmene osoby akcionára vzhľadom na uzavretú zmluvu medzi žalobcom 1/ a žalobcom 2/ a túto vedomosť mohol mať i z umorovacieho konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 27Cb/190/2005. Aj keď prvotné rozhodnutie návrhu vyhovel, následne bol návrh na umorenie 1000 ks kmeňových akcií na meno U.. O. G. v listinnej podobe spoločnosti žalovaného 1/ zamietnutý a toto rozhodnutie bolo potvrdené aj Krajským súdom v Košiciach pod č.k. 2Cob/36/2010-379 zo dňa 30.12.2010. V odôvodneniach týchto rozhodnutí sa uvádza, že nebolo preukázané vydanie listinných akcií, resp. listiny, ktoré boli predmetom umorenia a ak boli vydané, následne došlo i k ich strate. To, že strata 450 ks akcií na meno U.. O. G. skutočne nastala, potvrdzuje aj nepriamo správanie U.. J. ako majoritného akcionára a predsedu predstavenstva žalovaného 1/ na škodu druhého akcionára, ktorý vytuneloval majetok spoločnosti žalovaného 1/. Obaja akcionári, t.j. U.. J. aj U.. G., ani spoločnosť žalobcu 1/ nemajú na účte majiteľa cenných papierov zapísané akcie v zaknihovanej podobe. Proces zaknihovania bol započatý na základe rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti žalovaného 1/ v roku 2005, ale tento nebol dokončený. Rovnako emitent mal povinnosť vydať akcie v prípade straty, a to náhradné akcie za stratené, pričom žalovaný 1/ náhradné akcie nevydal. V Centrálnom depozitári cenných papierov SR, a.s. nedošlo k procesu zaknihovania akcií znejúcich na meno, ktoré U.. O. G. vlastnil v počte 450 ks, o menovitej hodnote 1000,- Sk. Pri prevode listinných akcií na meno nepostačuje však na účinnosť prevodu len uzavretie kúpnej zmluvy medzi žalobcom 2/ a žalobcom 1/, ale aj ich odovzdanie žalobcom 2/ žalobcovi 1/ a následne zápis zmeny osoby akcionára v zozname akcionárov žalovaného 1/. Súd prvej inštancie mal preto za to, že aj napriek tvrdeniu žalobcu 1/ ohľadne uzavretej zmluvy o kúpe akcií medzi žalobcom 1/ a žalobcom 2/ dňa 12.10.2005 nedošlo k účinnému prevodu akcií zo žalobcu 2/ na žalobcu 1/, lebo tieto mu neboli odovzdané a nedošlo ani k zápisu žalobcu 1/ do zoznamu akcionárov.

6. Súd prvej inštancie preto ďalej skúmal, či žalobca 1/ mal aktívnu legitímáciu na podanie predmetnej určovacej žaloby. S poukazom na § 80 písm. c) OSP, ako aj § 137 písm. c) CSP, súd prvej inštancie zistil, že je potrebné, aby žalobca 1/ preukázal naliehavý právny záujem na podaní tohto druhu žaloby. Aktívnu legitímáciu žalobca 1/ odôvodňoval tým, že je akcionárom žalovaného 1/ a v zmysle judikatúry súdov akcionár má naliehavý právny záujem na tom, aby žaloval o určenie neplatnosti zmlúv, ktorými bol prevedený majetok spoločnosti, v ktorej je akcionárom na iný subjekt, keďže uzavreté zmluvy mali nepriaznivý dopad na hodnotu jeho obchodného podielu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Obo/222/01). Rovnako tvrdil, že prevod nehnuteľností bol realizovaný medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ za neprimerane nízku cenu, ktorá nedosahovala v tom čase skutočnú trhovú hodnotu týchto nehnuteľností. Keďže súd prvej inštancie v konaní zistil, že žalobca 1/ sa nestal akcionárom žalovaného 1/, nemal preto u žalobcu 1/ preukázanú ani aktívnu legitímáciu na podanie predmetnej žaloby, keďže nepreukázal naliehavý právny záujem na podaní tejto žaloby. Keďže nepreukázanie naliehavého právneho záujmu bolo postačujúce na to, aby súd prvej inštancie žalobu zamietol, súd prvej inštancie už nezdôvodňoval ďalšie skutočnosti tvrdené žalobcom 1/ týkajúce sa neplatnosti kúpnych zmlúv a porušenia zákonov pri ich uzatváraní a ani k nim nevykonal žalobcom 1/ navrhnuté dôkazy.

7. Súd prvej inštancie konanie ohľadne podanej žaloby žalobcom 2/ voči žalovanému 1/ a 2/ v súlade s § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1, 2 CSP zastavil, pretože na pojednávaní dňa 03.10.2019 žalobca 2/ zobral žalobu proti žalovanému 1/ a 2/ späť v celom rozsahu.

8. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol tak, že priznal žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi 2/ v rozsahu 100%, pričom žalovaný 2/ si trovy konania voči žalobcovi 2/ neuplatnil. Vzhľadom k zamietnutiu žaloby podanej žalobcom 1/ súd prvej inštancie žalovanému 1/ a žalovanému 2/, ako úspešnej strane v konaní priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalobcovi 1/ s tým, že žalobca 1/ je povinný nahradiť trovy žalovanému 1/ len do výšky neposkytnutého plnenia žalobcom 2/.

9. Súd prvej inštancie rozhodol aj o náhrade trov štátu, ktoré vznikli úhradou nákladov Centrálnemu depozitáru cenných papierov SR, a.s. vo výške 48,84 Eur v zmysle uznesenia súdu prvej inštancie č.k. 63Cb/193/2008-379 zo dňa 02.11.2011, voči žalobcovi 1/ ako neúspešnému účastníkovi z dôvodu, že tieto vznikli za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a po 01.07.2016, kedy nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, o nich súd rozhoduje podľa výsledku konania podľa § 255 alebo § 256 CSP v spojení s § 253 a § 470 ods. 2 CSP.

10. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca 1/ proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. a), b), e), f), h) Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Mal za to, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi 1/, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Žalobca 1/ navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie za účelom doplnenia skôr navrhovaného dokazovania a priznal žalobcovi 1/ náhradu trov odvolacieho konania spoločne a nerozdielne proti žalovanému 1/ a žalovanému 2/ v rozsahu 100%. Alternatívne navrhol, ak v odvolací súd sám pristúpi k doplneniu dokazovania a náhodou napriek stanoviskám a názorom žalobcu 1/ dohľadá dôvody pre potvrdenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, aby zmenil súvisiace výroky o nároku na náhradu trov konania pri jednotnom aplikovaní § 257 CSP tak, že potvrdzuje výroky I., III., IV. rozhodnutia súdu prvej inštancie, mení výroky II. a V. rozhodnutia súdu prvej inštancie tak, že žiadnej zo strán nepriznáva nárok na náhradu trov konania prvostupňového ani odvolacieho konania a mení výrok VI. rozhodnutia súdu prvej inštancie tak, že nepriznáva štátu nárok na náhradu trov voči žalobcovi 1/.

11. Žalobca 1/ v odvolaní uviedol, že považuje za nesprávne zamietnutie žaloby z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/ a absencie naliehavého právneho záujmu. Ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu 1/, tak sa mal jednoznačne a náležite vysporiadať, prečo nerealizoval návrhy žalobcu 1/ spred 7 rokov podané dňa 09.01.2012.

12. Žalobca 1/ trval v odvolaní na existencii naliehavého právneho záujmu, pretože nesúhlasil s tvrdeniami súdu o riadnom a výhodnom scudzení nehnuteľností obchodnej spoločnosti žalovaného 1/, ktorá bola „vytunelovaná“ tak, ako to tvrdí súd. Z praxe musí byť známe i samotnému súdu, že relatívnu neplatnosť a odporovateľnosť odplatných scudzovaných úkonov a neprípustnosť personálnych prepojení, či porušovania zákazov konkurencie v praxi, neskúmal ani pracovník na katastri a ani napríklad vyšší súdny úradník na samotnom súde v rámci zápisov do obchodného registra. Preto argument súdu, že úkony boli v poriadku, lebo prevod vlastníctva odobrili na katastri zápisom vkladu, je absolútne irelevantný a nemôže byť nosný argument pre zamietnutie návrhov žalobcov, ktorými sa domáhali, aby žalovaná strana vykonala svoje povinnosti podľa Obchodného zákonníka tak, aby došlo k potvrdeniu účinného prevodu akcií a aby súd ďalej skúmal „vytunelovanie obchodnej spoločnosti“ a prinavrátenie majetku v zmysle podanej žaloby. Rovnako žalobcom v tomto spore neboli predložené úplné a náležité znalecké posudky, z ktorých by vyplývala relevantná trhovú cena, na ktorú sa odvolával súd.

13. Podľa žalobcu 1/ naliehavý právny záujem by mal byť daný pochopiteľne aj na strane správcu konkurznej podstaty žalovaného 1/, keďže ak by sa žalobe vyhovel, nehnuteľnosti by sa stali súčasťou konkurznej podstaty žalovaného 1/. Preto žalobca 1/ nerozumie postoj správkynke konkurznej podstaty a považuje ho za sporný so zákonnými povinnosťami správcu úpadcu.

14. Podľa žalobcu 1/ len na margo celého konkurzu a vytunelovania majetku žalovaného 1/ je zaujímavé uviesť a dať do pozornosti skutočnosť, že koncipentom právneho zástupcu úpadcu - žalovaného 1/ mal byť v istom čase aj syn šéfa I. úradu v Banskej Štiavnici a podstatná činnosť úpadcu a jeho majetkové aktíva súviseli s banskou činnosťou. Prevody, ktorými bol majetok úpadcu vytunelovaný, boli žalobcom 1/ a žalobcom 2/ napadnuté, napríklad aj na prokuratúrach, na súde v Košiciach a v prvej fáze orgány prokuratúry prevody nehnuteľností aj spochybnili, zvrat nastal až následne za veľmi zvláštnych okolností, ako to už na Slovensku zvykne byť.

15. Žalobca 1/ nesúhlasil ani so spôsobom, ako súd prvej inštancie rozhodol o zastavení časti konania o žalobe žalobcu 2/. Podľa žalobcu 1/ z odôvodnenia rozsudku rozporuplne vyplýva právne zdôvodnenie zastavenia konania na základe späťvzatia pred začatím prvého pojednávania a súčasne, že na tom istom pojednávaní súd predtým, ako došlo k späťvzatiu, rozhodol o pojednávaní sporu v neprítomnosti žalobcu 1/ a jeho právneho zástupcu, čiže k späťvzatiu, ak k nemu došlo platne a účinne, tak sa tak stalo až po začatí pojednávania. S poukazom na výrok V. napadnutého rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie fakticky považoval subjekty na strane žalobcov za nerozlučné spoločenstvo, resp. nútené spoločenstvo a pritom pri späťvzati žaloby žalobcom 2/ konanie zastavil bez vyjadrenia súhlasu žalobcu 1/ a bez posudzovania toho, či nešlo o rozporuplný úkon so zreteľom na rozumné usporiadanie vzťahov podľa § 77 ods. 2, 3 CSP. Žalobca 1/ mal za to, že so žalobcom 2/ bol a stále je v nerozlučnom spoločenstve, a preto bez súhlasu žalobcu 1/ nemohol žalobca 2/ urobiť riadne a v zmysle práva plnohodnotné späťvzatie.

16. Žalobcovi 1/ nie je známe, akým spôsobom a či subjekty protistrany výslovne vyjadrili súhlas so späťvzatím žaloby žalobcom 2/. Žalobca 1/ považuje za neštandardné rozhodnúť o späťvzati žaloby, o ktorej sa viedlo konanie 11 rokov, len na základe ústne urobeného vyhlásenia strany na pojednávaní, na ktorom strana nebola zastúpená advokátom, keď nebol prítomný ani žalobca 1/ a jeho právny zástupca a hneď aj rozhodnúť o zamietnutí žaloby druhého žalobcu. Civilný sporový poriadok na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku už nepozná a nepripúšťa podanie ústne do zápisnice na pojednávaní. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, či podanie späťvzatia bolo žalobcom 2/ urobené ústne alebo písomne priamo na pojednávaní. Žalobca 1/ predpokladá, že ak by bolo urobené relevantne a účinne v písomnej forme tak, ako to vyžaduje CSP, tak súd by toto písomné podanie žalobcovi 1/ doručil na vedomie spolu s písomným vyhotovením rozhodnutia. Žalobca 1/ tak vôbec nevie, či späťvzatie bolo s odôvodnením alebo bez odôvodnenia. Nie veľmi štandardné je aj vzdanie sa odvolania hneď po vyhlásení rozsudku pred doručením jeho písomného vyhotovenia. Žalobca 1/ preto navrhuje vykonať dôkaz vypočutím nahrávky z pojednávania v rámci odvolacieho konania odvolacím súdom a žiada odvolací súd nevychádzať len zo zápisu v zápisnici z prejednávania v spise.

17. Podľa žalobcu 1/ ak by boli procesne a právne dané podmienky na rozhodnutie, aké prijal súd prvej inštancie, tak súd prvej inštancie sa v rozpore so zákonom a ustálenou judikatúrou pri tak dlho trvajúcom spore presahujúcom časové obdobie viac ako jedného desaťročia vôbec nevysporiadal s možnosťou

aplikovať § 257 CSP. Súd prvej inštancie v rozpore so svojou povinnosťou vôbec neskúmal, či nie sú dané dôvody osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žiadnej zo strán. Súd má pritom povinnosť existenciu či neexistenciu takých dôvodov skúmať. O to viac, že samotný súd sa odvolával i na znalecké posudky a iné konania a podobne. Dôvodom osobitného zreteľa sú samozrejme i okolnosti, ktoré svedčia v prospech alebo neprospech dobrých mravov, poctivého obchodného styku a dobromyseľnosti tej ktorej strany. Súd nemá skúmať len holú dikciu slov zákonného predpisu. Preto i výroky o nároku na náhradu trov konania žalobca 1/ nepovažuje za náležite zdôvodnené.

18. Žalobca 1/ nesúhlasil ani výrokom o nároku štátu na náhradu trov konania, keďže súd prvej inštancie nepostupoval efektívne. Nie je zrejmé, prečo si sudca vyžiadal na trovy štátu v priebehu sporu spolpatnený výpis z Centrálného depozitára cenných papierov v čase, keď sa ešte ani nezaoberal relevantnými podaniami žalobcov. Podľa žalobcu 1/ bol tento úkon v danom čase neúčelný.

19. Žalobca 1/ v odvolaní tiež uviedol, že poukazuje na poctivý obchodný styk a dáva do pozornosti veľmi zaujímavé skutočnosti a zdôvodnenia, ako sú uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2MCdo/9/2014. Podľa žalobcu 1/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vlastne nekalé konanie obchodnej spoločnosti a porušovanie jej zákonných povinností pripísal na farchu žalobcov - žalobcu 2/. Striktné odvolávanie sa na dikciu zákona bez náležitej interpretácie v intenciách princípov práva a elementárnej spravodlivosti tiež nesvedčí v prospech náležitého zdôvodnenia súdneho rozhodnutia a rešpektovania procesných práv strán navrhovať dôkazy a domáhať sa svojich práv.

20. Žalobca 1/ napokon v odvolaní poukázal na jeho návrhy podané dňa 09.01.2012, ktorými sa súd prvej inštancie nezaoberal v priebehu sporu, ani v odôvodnení samotného konečného rozhodnutia a následne v odvolaní zopakoval celé svoje podanie zo dňa 09.01.2012.

21. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovanému 1/ proti žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

22. Žalovaný 1/ uviedol, že ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Košice I č.k. 27Cb/190/2005-356 zo dňa 30.09.2009, ktorým zamietol návrh žalobcu 1/ na umorenie kmeňových akcií na meno v listinnej podobe, ktoré mal žalobca 1/ nadobudnúť od žalovaného 2/ Zmluvou o kúpe akcií z roku 2005, návrhu žalobcu 1/ na umorenie akcií nebolo možné vyhovieť, pretože nebolo preukázané, že tieto akcie vôbec existovali. Z odpovede Centrálného depozitára cenných papierov z 02.05.2011 vyplýva, že akcionárom žalovaného 1/ je len žalobca 2/ a Ing. J., žalobca 1/ nie je evidovaný ako akcionár úpadcu. Vzhľadom na uvedené žalovaný 1/ konštatuje, že žalobca 1/ nepreukázal postavenie akcionára v spoločnosti žalovaného 1/. Keďže žalobca 1/ v konaní nepreukázal, že nadobudol akcie od žalobcu 2/, žalovaný 1/ sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/.

23. K tvrdeniu žalobcu 1/, ktorý vytýka súdu prvej inštancie, že nevykonaním ním navrhované dôkazy, žalovaný 1/ uviedol, že tieto návrhy na doplnenie dokazovania sa týkajú samotných kúpnych zmlúv a podmienok prevodu nehnuteľností. Návrhy žalobcu 1/ nesmerovali k preukázaniu jeho aktívnej vecnej legitímácie a ani k preukázaniu naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe. Vykonanie navrhovaných dôkazov by nemalo za následok preukázanie postavenia žalobcu ako akcionára žalovaného 1/, a to najmä s ohľadom na existenciu uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Cob/36/2010-379 z 30.12.2010, ktorým potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v konaní o umorenie akcií.

24. K tvrdeniu žalobcu 1/, že naliehavý právny záujem by mal byť aj na strane žalovaného 1/, žalovaný 1/ upozornil žalobcu 1/, že predmet konania vrátane splnenia podmienok určovacej žaloby musí preukázať žalobca a nie žalovaný. Žiaden procesný úkon žalovaného 1/ nie je spôsobilý zvrátiť neunesenie dôkazného bremena žalobcu 1/ vo vzťahu k nepreukázaniu postavenia akcionára úpadcu.

25. K tvrdeniu žalobcu 1/ o nerozlučnom spoločenstve so žalobcom 2/ žalovaný 1/ pripomenul, že v návrhu zo dňa 25.02.2010 žalobca 1/ ako dôvod na pripustenie vstupu žalobcu 2/ do konania uviedol ukončenie pochybností o aktívnej vecnej legitímácii vo vzťahu k vlastníctvu akcií žalovaného 1/. Dôvodom, pre ktorý dal žalobca 1/ návrh na vstup žalobcu 2/ do konania tak nebolo tvrdenie o

spoločných právach a povinnostiach, ale snaha vyhnúť sa neúspechu v spore z dôvodu, že ak nebude preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu 1/, pretože nebude majiteľom akcií, tak stále tu bude žalobca 2/ ako nespochybniteľný akcionár úpadcu. Procesnou podmienkou nerozlučného procesného spoločenstva podľa § 77 CSP je existencia takého hmotného práva, ktorá vyžaduje účasť konkrétnych osôb na jednej zo strán súdneho sporu. Vzhľadom na žalobcom 1/ vymedzený predmet sporu žalovaný 1/ nemá vedomosť o takom hmotnoprávnom ustanovení, ktoré by vyžadovalo, aby sa akcionári/spoločníci domáhali neplatnosti zmluvy uzavretej spoločnosťou spoločne. Žalobcom 1/ poukazovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Obo/222/2001 právo domáhať sa neplatnosti priznáva každému spoločníkovi/akcionárovi zvlášť v rámci uplatňovania ich práv. Z dôvodu neexistencie hmotného práva vyžadujúceho konanie žalobcu 1/ a žalobcu 2/ len v rámci nerozlučného spoločenstva, je žalovaný 1/ presvedčený, že medzi žalobcom 1/ a 2/ je len samostatné procesné spoločenstvo.

26. K námietke žalobcu 1/ o nedostatku formy späťvzatia žaloby žalobcom 2/ žalovaný 1/ uviedol, že späťvzatie žaloby je nepochybne procesným úkonom, na ktorý je možné počas priebehu ústneho pojednávania aplikovať § 99 CSP, pričom úkon späťvzatia žaloby bol vykonaný na pojednávaní, ktoré je v zmysle čl. 12 CSP ústne.

27. Žalovaný 1/ pokladal za nedôstojné vyjadrovať sa ku konšpiračným teóriám žalobcu 1/ spojeným s nepravdivým tvrdením o koncipientovi právneho zástupcu žalovaného 1/.

28. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie žalobcu 1/ zamietnuť a potvrdiť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

29. Žalovaný 2/ vo vyjadrení uviedol, že ak žalobca 1/ tvrdí, že má v konaní aktívnu vecnú legitímáciu a právny záujem na uplatnenom nároku, potom by bolo vhodné z jeho strany objasniť, v čom tieto tvrdenia spočívajú. Bolo právoplatne judikované rozhodnutím Okresného súdu Košice I, že akcie žalovaného 1/ nikdy neboli účinne prevedené žalobcom 2/ na akúkoľvek tretiu osobu. Vychádzajúc z ustáleného právneho názoru, že vecná legitímácia účastníka konania môže byť daná iba na základe hmotnoprávneho vzťahu, takéto hmotné právo žalobcovi 1/ nikdy nesvedčilo.

30. Žalovaný 2/ sa v otázke absencie právneho záujmu na výsledku sporu stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie. Úspech alebo neúspech v konaní nezlepší a ani nezhorší právne postavenie žalobcu 1/. Rovnako zo žiadneho právneho predpisu alebo právneho vzťahu nevyplýva, aby právne postavenie žalobcu bolo neisté, prípadne v čom by si vyžadovalo zásah, resp. rozhodnutie súdu. Keďže žalobca 1/ koná vo svojom mene a na strane, ktorá je procesne odlišná od postavenia žalovaného 1/, nie je prípustné, aby svoj právny záujem žalobca odôvodňoval právnym záujmom konkurznej správkyne žalovaného 1/, ktorá už vyčerpala svoje možnosti podaním odporovacích žalôb. Aj v konaniach o neúčinnosť právnych úkonov tvrdila, že kúpne zmluvy mali byť neúčinné voči konkurzným veriteľom, čo súčasne znamenalo, že sa jednalo o platné právne úkony.

31. Podľa žalovaného 2/ absencia vecnej legitímácie a nedostatku právneho záujmu súvisí práve aj s konkurzom na majetok žalovaného 1/. Žalobca 1/ nie je účastníkom konkurzu, teda nie je konkurzným veriteľom. Speňažením ktorejkoľvek z podstát by sa táto skutočnosť nemohla prejavovať v majetkovej sfére ani u jedného zo žalobcov. Nemajú totiž právny nárok na výťažok zo speňaženia majetku.

32. Podľa žalovaného 2/ výhrada žalobcu 1/ o nekonaní vo veci samej nie je dôvodná a je aj v rozpore s nezaujmom žalobcu 1/ zúčastniť sa riadne vytýčeného pojednávania, keď procesný postup súdu prvej inštancie o prerušení súdneho konania vplynul ex lege výlučne z dôvodu vyhláseného konkurzu a konkurzného zákona.

33. Žalovaný 2/ nezdialal právny názor, že medzi žalobcami sa malo jednať o nerozlučné spoločenstvo v konaní. Nebolo preukázané, aby boli spoluvlastníkmi akcií žalovaného 1/ alebo aby spoločne prihlásili do konkurzu svoje spoločné pohľadávky. Takéto spoločenstvo nevyplýva ani z právneho predpisu a ani z akejkoľvek právnej skutočnosti.

34. Žalovaný 2/ nezdialal ani názor žalobcu 1/, aby ktorýkoľvek žalobca nebol oprávnený vziať žalobu späť priamo na pojednávaní či už bez súhlasu ďalšieho žalobcu alebo ústnym prednesom do zápisnice z pojednávania. Takýto procesný úkon žalobcu 2/ sa v ničom netýka procesného postavenia žalobcu 1/.

nakoľko sa jednalo o autonómnu vôľu a rozhodnutie dotknutého žalobcu, ktorý samostatne disponuje svojim procesným postavením a uplatneným nárokom.

35. K vyjadreniu žalovaného 1/ a vyjadreniu žalovaného 2/ sa už žalobca 1/ ako odvolateľ nevyjadril, hoci súd prvej inštancie žalobcovi 1/ vyjadrenie žalovaného 1/ a vyjadrenie žalovaného 2/ doručil a umožnil mu vyjadriť sa k nim najneskôr v lehote desať dní od doručenia (§ 374 ods. 1 CSP).

36. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací bol pri rozhodovaní o odvolaní viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP). Pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem, na prejednanie odvolania odvolací súd pojednávanie nenariadil (§ 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 03.09.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP).

37. Odvolací súd dokazovanie nezopakoval a nedoplnil, preto bol podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie.

38. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že dňa 12.10.2005 žalobca 1/ ako kupujúci a žalobca 2/ ako predávajúci uzatvorili Zmluvu o kúpe akcií, predmetom ktorej podľa čl. 1 a 2 boli listinné cenné papiere, druh: akcia - kmeňová; forma: akcia na meno; emitent: Zvolenská železničná, akciová spoločnosť, Zvolen, IČO: 31644422; počet: 450 ks.

39. Okresný súd Košice I v právnej veci navrhovateľa ANDEZIT T&N s. r. o., Košice, t.j. žalobca 1/ v tejto prejednávanej veci (vystupujúci ešte pod pôvodným obchodným menom) proti odporcovi Zvolenská železničná a.s., Zvolen, t.j. žalovaný 1/ v tejto prejednávanej veci (vystupujúci ešte pod pôvodným obchodným menom) v konaní o umorenie 100 ks kmeňových akcií na meno v listinnej podobe č. LP XXXXXXXXXXXX spoločnosti Zvolenská železničná, a.s., Zvolen v menovitej hodnote 1000,- Sk za kus, spolu 450.000,- Sk, uznesením č.k. 27Cb/190/2005-356 zo dňa 30.09.2009 návrh zamietol s odôvodnením, že v konaní nebolo preukázané, aby listinné akcie emitované spoločnosťou Zvolenská železničná, a.s. na meno Ing. O. G. boli vydané. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením č.k. 2Cob/36/2010-379 zo dňa 30.12.2010 uznesenie Okresného súdu Košice I č.k. 27Cb/190/2005-356 zo dňa 30.09.2009 potvrdil.

40. Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s. Bratislava súdu prvej inštancie na žiadosť, kto je zaregistrovaným majiteľom cenných papierov a v akom rozsahu, a teda i akcionárom spoločnosti žalovaného 1/, akú podobu majú tieto cenné papiere, vrátane dátumov zmeny podoby cenných papierov od ich registrácie až po súčasnosť, ako aj dátumy zmeny registrácie akcionárov vlastníacich cenné papiere v tejto spoločnosti s uvedením mien akcionárov, listom zo dňa 03.05.2011 oznámil, že spoločnosť žalovaného 1/ bola v Centrálnom depozitári registrovaná ako emitent zaknihovaných cenných papierov a dňa 13.02.1997 emitent registroval emisiu zaknihovaných cenných papierov ISIN XXXXXXXXXXXXX v počte 1000 ks. Od registrácie emisie dňa 13.02.1997 do 25.07.2011 v zmysle § 164 ods. 3 Zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách boli uskutočnené zmeny na účtoch majiteľov - prevody pre daný ISIN, a to dňa 15.03.1999 bola v centrálnom depozitári uskutočnená zmena majiteľa CP neverejne obchodovateľných CP, v počte 100 ks akcií, ISIN XXXXXXXXXXXXX, z účtu prevodcu W. P., s.r.o., IČO: 30 774 209, na účet nadobúdateľa W. K.; dňa XX.XX.XXXX bola v centrálnom depozitári uskutočnená zmena majiteľa CP neverejne obchodovateľných CP, v počte 450 ks akcií, U. XXXXXXXXXXXXX, z účtu prevodcu W. P., s.r.o., IČO: 30 774 209 na účet nadobúdateľa A. J.; dňa 15.03.1999 bola v centrálnom depozitári uskutočnená zmena majiteľa CP neverejne obchodovateľných CP, v počte 450 ks akcií, ISIN XXXXXXXXXXXXX, z účtu prevodcu W. Ltd., s.r.o., IČO: 30 774 209 na účet nadobúdateľa O. G.; dňa 13.12.1999 bola v centrálnom depozitári uskutočnená zmena majiteľa CP neverejne obchodovateľných CP, v počte 100 ks akcií, U. XXXXXXXXXXXXX, z účtu prevodcu W. K. na účet nadobúdateľa A. J.. Dňa 25.07.2001 bola emisia zaknihovaných cenných papierov U. XXXXXXXXXXXXX v centrálnom depozitári emitentom zrušená a od 25.07.2001 centrálny depozitár vedie zoznam akcionárov pri listinných akciách na meno uvedeného emitenta. Centrálny depozitár vedie zoznam akcionárov pri listinných akciách na meno uvedeného emitenta u emisie: P - od 25.07.2001 v počte 1000 ks. Od 25.07.2001 do súčasnosti neboli uskutočnené žiadne zmeny v zozname akcionárov listinných akcií na meno uvedeného emitenta. Súčasne Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s. Bratislava súdu prvej inštancie zaslal Výpis z registra emitenta, Zoznam majiteľov a záložných veriteľov

CP emisie, v ktorom od 24.07.2001 ako majitelia sú vedení U.. A. J. v počte 550 ks a U.. O. G. v počte 450 ks.

41. Podľa § 80 Zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2016 návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä

- a) o osobnom stave (o rozvođe, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho);
- b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva;
- c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

42. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

43. Podľa § 154 ods. 1 Obchodného zákonníka akciovou spoločnosťou je spoločnosť, ktorej základné imanie je rozvrhnuté na určitý počet akcií s určitou menovitou hodnotou. Spoločnosť zodpovedá za porušenie svojich záväzkov celým svojím majetkom. Akcionár neručí za záväzky spoločnosti.

44. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom 1/ v odvolaní a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu 1/ nie je možné vyhovieť. Súd prvej inštancie vykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny m skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, keď žalobu žalobcu 1/ zamietol, pričom odvolací súd v postupe súdu prvej inštancie nezistil ani vady procesných podmienok a ani porušenie práva žalobcu 1/ na spravodlivý proces.

45. Odvolací súd sa podľa § 387 ods.2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa ďalšie dôvody.

46. Základným predpokladom, aby súd mohol žalobe vyhovieť, je preukázanie vecnej legitímácie. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktorú v konaní ide, t.j. je aktívne vecne legitimovaný a opačná procesná strana (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, t.j. je pasívne vecne legitimovaný (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej na strane žalobcu alebo pasívnej na strane žalovaného je pritom imanentnou súčasťou súdneho konania (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/205/2009).

47. Žalobca 1/ žalobu podával ako akcionár žalovaného 1/, teda aktívna vecná legitímácia žalobcu 1/ bola determinovaná postavením žalobcu 1/ ako akcionára žalovaného 1/. Bolo preto potrebné, aby žalobca 1/ preukázal, že je majiteľom akcií emitovaných obchodnou spoločnosťou žalovaného 1/.

48. Akcia podľa § 155 ods. 1 Obchodného zákonníka predstavuje práva akcionára ako spoločníka podieľať sa podľa zákona a stanov spoločnosti na jej riadení, zisku a na likvidačnom zostatku po zrušení spoločnosti s likvidáciou, ktoré sú spojené s akciou ako cenným papierom, ak zákon neustanovuje inak. Akcia môže byť podľa § 155 ods. 2 Obchodného zákonníka vydaná v podobe listinného cenného papiera alebo v podobe zaknihovaného cenného papiera, keď podľa formy sa akcie delia na akcie na meno a akcie na doručiteľa tak, ako to upravuje § 156 ods. 1 Obchodného zákonníka. Akcia ako cenný papier je vždy prevoditeľný cenný papier, tzv. „ordre paper“, pričom prevod zaknihovaných akcií sa podľa § 156 ods. 3 Obchodného zákonníka uskutočňuje podľa osobitného zákona, ktorým je Zákon č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a prevod listinných akcií na meno sa podľa § 156 ods. 4 Obchodného zákonníka uskutočňuje rubopisom a odovzdaním akcie. Právnym titulom, ktorým sa prevádza akcia, je teda vždy zmluva s tým, že Obchodný zákonník a Zákon o cenných papieroch modifikujú podmienky spôsobu nadobudnutia práv k akciám v závislosti od formy a druhu akcií.

49. Žalobca 1/ preukázal, že dňa 12.10.2005 ako kupujúci uzatvoril so žalobcom 2/ ako predávajúcim Zmluvu o kúpe akcií, predmetom ktorej boli listinné akcie žalovaného 1/ ako emitenta v počte 450 ks. Keďže šlo o listinné akcie na meno, pre uskutočnenie prevodu bolo potrebné akcie rubopisovať a odovzdať. Žalobca 1/ však v konaní nepreukázal, že akcie boli žalobcom 2/ rubopisované a boli žalobcom 2/ žalobcovi 1/ odovzdané. Ak žalobca 1/ nepreukázal, že sa uskutočnil prevod akcií, t.j. že akcie boli rubopisované a odovzdané, nemohol sa stať ich majiteľom, a teda ani akcionárom žalovaného 1/. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na konanie vedené na Okresnom súde Košice I o umorenie predmetných akcií. Právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Košice I č.k. 27Cb/190/2005-356 zo dňa 30.09.2009, potvrdeným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Cob/36/2010-379 zo dňa 30.12.2010, bol zamietnutý návrh žalobcu 1/ o umorenie predmetných akcií s tým, že nebolo preukázané, že tieto akcie vôbec existovali.

50. Ku dňu 12.10.2005, t.j. ku dňu keď bola medzi žalobcom 1/ a žalobcom 2/ uzatvorená Zmluva o kúpe akcií, obchodná spoločnosť žalovaného 1/ v údajoch obchodného registra mala zapísané, že jej imanie tvoria akcie v počte: 1000, druh: kmeňové, podoba: zaknihované, forma: akcie na meno, menovitá hodnota: 1000,- Sk a takéto údaje mala v obchodnom registri zapísané od 15.09.2004. V predchádzajúcom období mala zapísaný počet akcií: 1000, druh: kmeňové, podoba: listinné, forma: akcie na meno, menovitá hodnota: 1000,- Sk a aj žalovaný 1/ v konaní najskôr tvrdil, že v rozhodnom období mal akcie v zaknihovanej podobe.

51. Keďže žalobca 1/ svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval od skutočnosti, že je akcionárom žalovaného 1/, otázka, v akej podobe mal žalovaný 1/ emitované akcie, bola pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu podstatná. Súd prvej inštancie preto správne na pojednávaní konanom dňa 07.02.2011 rozhodol, že bude posudzovať, akú podobu mali akcie žalovaného 1/ a kto je akcionárom žalovaného 1/. Aj z odpovede Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s., Bratislava však vyplynulo, že od 25.07.2001 vedie u žalovaného 1/ ako emitenta zoznam akcionárov pre listinné akcie na meno a v zozname akcionárov žalovaného 1/ sú ako akcionári vedení U.. A. J. s počtom cenných papierov (akcií) 550 a U.. O. G., t.j. žalobca 2/, s počtom cenných papierov 450. Žalobca 1/ teda ani v zozname akcionárov vedenom Centrálnym depozitárom cenných papierov SR, a.s. nebol zapísaný ako akcionár žalovaného 1/.

52. Síce podľa § 156 ods. 7 Obchodného zákonníka spoločnosť je povinná zabezpečiť vykonanie zmeny zápisu v zozname akcionárov a na účinnosť prevodu akcie na meno voči spoločnosti sa vyžaduje zápis zmeny osoby akcionára v zozname akcionárov, ale aby spoločnosť mohla vykonanie zmeny zabezpečiť, nestačí len prípadná vedomosť spoločnosti o zmene v osobe akcionára tak, ako to v konaní tvrdil žalobca 1/. Spoločnosť má povinnosť zabezpečiť vykonanie zmeny zápisu v zozname akcionárov až potom, čo jej bude zmena v osobe akcionára preukázaná.

53. Pretože žalobca 1/ v konaní nepreukázal, že žalobca 2/ akcie rubopisoval a žalobcovi 1/ ich odovzdal, odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca 1/ nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu v konaní. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie je sám o sebe dôvodom na zamietnutie žaloby, bez potreby posudzovania uplatneného nároku. Ak žalobca 1/ nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, nemohol byť v konaní daný ani naliehavý právny záujem žalobcu 1/ na podanej žalobe, keďže žalobca 1/ uplatnený odvodzoval práve od skutočnosti, že je akcionárom žalovaného 1/.

54. K tvrdeniu žalobcu 1/, že ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu 1/, mal sa jednoznačne a náležite vysporiadať prečo nerealizoval návrhy žalobcu 1/ uvedené v podaní zo dňa 09.01.2012, odvolací súd poukazuje na to, že v podaní zo dňa 09.01.2012 žalobca 1/ neuviedol žiadne tvrdenia a dôkazy týkajúce sa aktívnej vecnej legitímácie, ale len tvrdenia a dôkazy týkajúce sa dôvodov neplatnosti kúpnych zmlúv o prevode nehnuteľností a podmienok prevodu týchto nehnuteľností. Preto, ak súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/, nebolo potrebné tieto tvrdenia vyhodnocovať a dôkazy vykonať.

55. Pokiaľ aj žalobca 1/ v podaní zo dňa 09.01.2012 žiadal, aby žalovaný 1/ vydal a doručil akcie žalobcovi 2/, predmetom tohto súdneho konania nebola žaloba o vydanie akcií. Súd vždy koná a rozhoduje o uplatnenom nároku vyjadrenom v žalobnom návrhu (petite), teda o predmete konania, ktorý je daný tým, čoho sa žalobca vo veci samej domáha. Navyše, medzi žalobcom 1/ a žalobcom 2/ nešlo

o nerozlučné procesné spoločenstvo, preto každý zo žalobcov konal sám za seba, a teda žalobca 1/ sa mohol domáhať plnenia len pre seba, nie vo svojom mene plnenia pre žalobcu 2/. Žalobca 1/ ale v konaní na súde prvej inštancie žalobu nezmenil tak, aby sa domáhal aj vydania akcií, pričom podľa § 371 CSP v odvolacom konaní žalobu meniť nemožno. Nešlo prípadne ani o splnenie edičnej povinnosti, keďže žalobca 1/ nežiadal, aby súd uložil tomu, kto má vec potrebnú na zistenie skutkového stavu, nech ju v konaní súdu predloží.

56. Aby súd mohol meritórne posudzovať uplatnený nárok, musí byť daná v konaní aktívna vecná legitímácia žalobcu a v prípade určovacích žalôb aj naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie, je daný vtedy, ak tvrdené právo neisté alebo ohrozené a autoritatívnym rozhodnutím súdu možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Naliehavý právny záujem na určení práva je vecnom legitímáciou žalobcu, a teda existencia naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe musí byť preukázaná vo vzťahu k žalobcovi, ktorý žalobu podal. Neobstoí preto tvrdenie žalobcu 1/ v odvolaní, že naliehavý právny záujem by mal byť daný pochopiteľne aj na strane správcu konkurznej podstaty žalovaného 1/.

57. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a po vykonanom dokazovaní vec správne právne posúdil, keď žalobcu žalobcu 1/ zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie a na to nadväzujúceho nedostatku naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe.

58. Jedným z dispozičných oprávnení žalobcu je aj možnosť zobrať žalobu späť. Späťvzatie žaloby je jednostranný procesný úkon, ktorým žalobca prejavuje svoju vôľu nepokračovať v konaní. Súd je povinný dispozičný prejav vôle žalobcu rešpektovať a konanie zastaviť tak, ako to upravuje § 145 ods. 1 CSP. Zastavenie konania je podľa § 146 ods. 2 CSP podmienené súhlasom žalovaného len vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. V ostatných prípadoch súd podľa § 146 ods. 1 CSP konanie nezastaví len vtedy, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí, pričom na nesúhlas žalovaného sa neprihliada, ak dôjde s späťvzatím žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie.

59. Žalobca 2/ zobral žalobcu späť na pojednávaní dňa 03.10.2019, na ktorom bol prítomný aj právny zástupca žalovaného 1/ a právny zástupca žalovaného 2/. Žalovaný 1/ si ako zástupcu v konaní zvolil advokáta, ktorý advokáciu vykonáva samostatne (§ 12 ods. 1 písm. a) Zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii) a žalovaný 2/ si zvolil advokáta, ktorý advokáciu vykonáva ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným (§ 12 ods. 1 písm. e) Zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii). Splnomocnenie udelené advokátovi nemožno podľa § 92 ods. 2 CSP odvolať, a teda platí, že žalovaný 1/ a žalovaný 2/ majú v konaní zástupcov so splnomocnením na celé konanie. Nebolo preto potrebné, aby žalobca 2/ úkon späťvzatia žaloby urobil na pojednávaní za prítomnosti priamo žalovaného 1/ a žalovaného 2/, ale postačovala prítomnosť právnych zástupcov žalovaného 1/ a žalovaného 2/. Navyše, právni zástupcovia žalovaných sa s poukazom na čl. 11 ods. 3 CSP považujú za schopných konať s náležitou znalosťou veci spojenou s ich odbornosťou, teda mali mať znalosť o tom, že podľa § 146 ods. 1 CSP môžu so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasiť. Právny zástupca žalovaného 1/ a právny zástupca žalovaného 2/ na pojednávaní dňa 03.10.2011 nesúhlas so späťvzatím žaloby žalobcom 2/ nevyjadřili a spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami nevyplýval ani z osobitného predpisu. V danej veci pritom nešlo ani o konanie, v ktorom by musel byť žalobca 2/ podľa § 90 ods. 1 CSP povinne právne zastúpený.

60. Odvolací súd nesúhlasí s tvrdením žalobcu 1/, že medzi žalobcom 1/ a žalobcom 2/ šlo o nerozlučné spoločenstvo. Civilný sporový poriadok v § 75 - § 78 pripúšťa a Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2016 (ďalej aj len „OSP“) pripúšťať v § 91, aby na strane žalobcu alebo žalovaného vystupovalo viac subjektov. Procesné spoločenstvo v súdnom konaní môže byť samostatné, nerozlučné alebo nútené. Nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný a procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných, pričom na späťvzatie žaloby je potrebný súhlas všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane.

61. Žalobca 2/ sa stal stranou v spore na základe návrhu žalobcu 1/ zo dňa 25.02.2010 na vstup ďalšieho účastníka do konania na strane žalobcu v zmysle § 92 ods. 1 OSP. Žalobca 1/ návrh odôvodnil tým, že považuje za potrebné, aby do konania vstúpil Ing. O. G. na stranu žalobcu z dôvodu, že žalovaný

1/ a žalovaný 2/ namietali aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu 1/ na podanie žaloby z titulu, že je neistá pozícia ohľadne toho, kto je akcionárom žalovaného 1/. Dôsledok spoločenstva žalobcu 1/ a žalobcu 2/ teda nevyplýval z ich hmotnoprávneho vzťahu, ale z toho, že jeden z nich mohol mať v konaní aktívnu vecnú legitímáciu z titulu, že je akcionárom žalovaného 1/. Medzi žalobcom 1/ a žalobcom 2/ tak šlo o samostatné práva a povinnosti, t.j. o samostatné procesné spoločenstvo. Žalobca 2/ preto konal sám za seba a dispozitívny úkon späťvzatia žaloby mohol urobiť aj bez súhlasu žalobcu 1/.

62. K tvrdeniu žalobcu 1/ v odvolaní, že s poukazom na výrok V. napadnutého rozhodnutia aj súd prvej inštancie fakticky považoval subjekty na strane žalobcov za nerozlučné spoločenstvo, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie výrok V. o náhrade trov konania žalovaného 1/ vo vzťahu k žalobcovi 1/ v ods. 17 napadnutého rozhodnutia odôvodnil tak, že: „žalobca 1/ je povinný nahradiť trovy žalovaného 1/ len do výšky neposkytnutého plnenia žalobcom 2/, ktorého súd rovnako zaviazal nahradiť tie isté trovy žalovanému 1/“. Žalovanému 1/ ako strane, ktorá mala v konaní plný úspech, keďže žaloba žalobcu 1/ bola zamietnutá a konanie o žalobe žalobcu 2/ bolo zastavené bez procesného zavinenia žalovaného 1/, totiž vnikol nárok na náhradu trov konania tak proti žalobcovi 1/, ako aj proti žalobcovi 2/. Žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ preto vznikol spoločný záväzok nahradiť žalovanému 1/ trovy konania, čo však nie je možné vyhodnotiť ako vznik nerozlučného procesného spoločenstva žalobcov.

63. Hoci podľa § 123 ods. 1 CSP podanie je úkon určený súdu a podľa § 123 ods. 2 CSP späťvzatie žaloby je podanie vo veci samej, podľa odvolacieho súdu nie je možné tieto zákonné ustanovenia vykladať tak, že úkon späťvzatia žaloby žalobca musí urobiť len v písomnej forme podľa § 125 ods. 1 CSP, teda v listinnej alebo elektronickej podobe a nemohol by úkon späťvzatia žaloby urobiť aj ústne na pojednávaní. Súd podľa § 177 ods. 1 CSP pojednávanie nariaďuje na prejednanie veci samej a Civilný sporový poriadok v čl. 12 normatívne upravuje princíp ústnosti pojednávania. Preto, ak žalobca 2/ na pojednávaní dňa 03.10.2020 zrozumiteľne, jednoznačne a bezpodmienečne prejavil vôľu vziať žalobu späť, šlo o dispozičný úkon žalobcu 2/ urobený na pojednávaní, na účinnosť ktorého postačovala ústna forma a nebolo potrebné, aby žalobca 2/ úkon späťvzatia žaloby urobil aj v písomnej forme.

64. Pokiaľ žalobca 1/ v odvolaní dal do pozornosti, že Civilný sporový poriadok na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku už nepozná a nepripúšťa podanie ústne do zápisnice na pojednávaní, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že Občiansky súdny poriadok v § 42 ods. 1 upravoval možnosť urobiť podanie do zápisnice a v zmysle § 42 ods. 2 OSP každý okresný súd bol povinný spísať podanie do zápisnice. Účelom a zmyslom takejto dikcie zákona bolo uľahčiť účastníkom styk so súdom, pričom súd mal len úlohu „zapisovateľa“. Šlo teda o zákonnú úpravu formy podania účastníka konania, čo však neznamenalo, že okresný súd za tým účelom nariaďoval pojednávanie a že šlo o podanie ústne do zápisnice na pojednávaní tak, ako to v odvolaní uviedol žalobca 1/. Pritom aj podľa § 115 OSP na prejednanie veci samej súd nariaďoval pojednávanie, a teda aj za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku úkon späťvzatia mohol žalobca urobiť ústne na pojednávaní.

65. Žalobca nie je povinný uviesť dôvod späťvzatia žaloby a ani Civilný sporový poriadok samotnú legitímáciu na späťvzatie žaloby žiadnym konkrétnym dôvodom nepodmieňuje. Dôvod späťvzatia žaloby má význam pri rozhodovaní o náhrade trov konania pre posúdenie procesného zavinenia na zastavení konania, ale pre samotný úkon späťvzatia žaloby s dôsledkom zastavenia konania, uvedenie a ani preukázanie dôvodu, pre ktorý žalobca k späťvzatiu žaloby pristúpil, sa nevyžaduje. Žalobca 2/ preto mohol žalobu zobrať späť aj bez uvedenia dôvodu.

66. Pojednávanie možno podľa § 183 ods. 1 CSP odročiť len z dôležitých dôvodov. Na pojednávanie určené na deň 03.10.2019 súd prvej inštancie podľa § 178 ods. 1 CSP predvolal právneho zástupcu žalobcu 1/, ktorému bolo predvolanie doručené dňa 23.09.2019, čo preukazuje elektronickej doručenkou (§ 105 ods. 1 CSP v spojení s (§ 30 ods. 1 Zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci (Zákon o e-Governmente)). Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.10.2019, t.j. deň pred určeným termínom pojednávania, právny zástupca oznámil, že žalobcovi 1/ vypovedal plnomocenstvo. Keďže podľa § 92 ods. 3 CSP odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili, došlo k účinnému doručeniu predvolania právneho zástupcovi žalobcu 1/, a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď dňa 03.10.2019 pojednával aj neprítomnosti žalobcu 1/, ktorý sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil. V danej veci pritom

nešlo o prvé a jediné pojednávanie, pričom aj na predchádzajúcich pojednávaniach súd prvej inštancie vyhodnocoval a posudzoval tvrdenia a dôkazy týkajúce sa aktívnej vecnej legitímácie.

67. Späťvzatie žaloby žalobcom 2/ nepredstavovalo čiastočné späťvzatie žaloby, o ktorom by mal súd rozhodnúť podľa § 145 ods. 2 CSP až v rozhodnutí vo veci samej, ale žalobca 2/ zobral žalobu vo vzťahu ku svojej osobe späť v celom rozsahu. Nešlo preto o neštandardný postup tak, ako to žalobca 1/ tvrdil v odvolaní, ak súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 03.10.2020 konanie o žalobe žalobcu 2/ zastavil a následne rozhodol aj o žalobe žalobcu 1/. Neštandardným nie je ani vzdanie sa odvolanie po vyhlásení rozhodnutia pred doručením jeho písomného vyhotovenia tak, ako to v odvolaní uviedol žalobca 1/. Právo vzdať sa odvolania patrí k dispozičným procesným úkonom strany s predmetom konania podľa § 368 a vzdať sa odvolania možno po vyhlásení rozhodnutia, teda aj pred doručením jeho písomného vyhotovenia. Opäť teda nešlo o neštandardný postup, ak sa žalobca 2/, žalovaný 1/ a žalovaný 2/ po vyhlásení rozsudku a pred doručením jeho písomného vyhotovenia vzdali odvolania proti rozhodnutiu o zastavení konania o žalobe žalobcu 2/, vrátane náhrady trov konania v zastavujúcom konaní.

68. Odvolací súd ešte poukazuje na to, že pojednávanie je procesný úkon, pri ktorom súd koná so stranou alebo vykonáva dokazovanie, a preto z pojednávania sa podľa § 98 ods. 1 CSP vyhotovuje záznam technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku a ak to súd považuje za vhodné a účelné, podľa § 99 ods. 1 CSP spisuje sa o pojednávaní aj zápisnica. Záznam z pojednávania vyhotovený technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku teda nepredstavuje dôkaz v prejednávanej veci, ale nosič dát, ktorý je súčasťou súdneho spisu.

69. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie procesne správne postupoval, keď na pojednávaní dňa 03.10.2020 na základe späťvzatia žaloby žalobcom 2/ konanie o žalobe žalobcu 2/ zastavil.

70. O nároku na náhradu trov konania súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Charakteristickými pre rozhodovanie o trovách konania sú zásada úspechu v spore upravená v § 255 CSP a zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie upravená v § 256 CSP. Ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, podľa § 257 CSP súd výnimočne náhradu trov konania neprizná. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku tak zo zásady zodpovednosti za výsledok, ako aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie. Použitie ustanovenia § 257 CSP vždy musí mať výnimočný charakter a musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu. Aj podľa Dôvodovej správy k § 257 CSP „Navrhovaná právna úprava ponecháva osobitné kritérium na nepriznanie náhrady trov konania podľa predošlých zásad. Keďže uplatnenie tejto konštrukcie prichádza do úvahy len výnimočne, osobitné kritérium dôvodov hodných osobitného zreteľa sa má vykladať prísne reštriktívne.“

71. „Sťažovateľka v podaní, ktorým vzala svoju žalobu v celom rozsahu späť, poukázaním na personálne prepojenie predsedu predstavenstva so žalovaným v 1. rade odkazujúc na žalobný návrh svoje tvrdenia bližšie nešpecifikovala a nepredložila žiadne dôkazy o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa. V tejto súvislosti ústavný súd poznamenáva, že pokiaľ sťažovateľka mala eminentný záujem na aplikácii § 257 CSP, svoj návrh odôvodnila zjavne nedostatočne a zovšeobecňujúco, nerešpektujúc základnú procesnú povinnosť vyplývajúcu z čl. 8 CSP. Preukázanie existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa musí preukázať tá procesná strana, ktorá sa ich zohľadnenia dovoľáva pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Argumentácia sťažovateľky však zostala len v rovine nepreukázaného tvrdenia. Ústavný súd konštatuje, že krajský súd nemal k dispozícii skutkový podklad pre úvahy o možnosti odchýliť sa od zásadného pravidla regulujúceho priznávanie náhrady trov konania v súdnom konaní v prospech výnimočného postupu umožneného § 257 CSP, keďže sťažovateľka mu vo svojom podaní označenom „Späťvzatie“ nepredložila argumenty a dôkazy potrebné pre posúdenie existencie či neexistencie prípadov hodných osobitného zreteľa. Sťažovateľka tak prispela k stavu, keď krajský súd nemal podklady, na základe ktorých by mohol zväžiť aplikáciu § 257 CSP.“ (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 289/2017-18 zo dňa 31. mája 2017)

72. Ustanovenie § 257 CSP nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľné kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Súd nemá povinnosť vyhľadávať dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov. Súd existenciu, či neexistenciu takýchto dôvodov môže skúmať len vtedy, keď strana domáhajúca sa použitia ustanovenia § 257 CSP uvedie tvrdenia o dôvodoch hodných osobitného zreteľa a podporí ich dôkazmi. Žalobca 1/ však v konaní na súde prvej

inštancie ani len neuviedol žiadne také dôvody a výnimočné okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre úvahy súdu prvej inštancie o možnej aplikácii ustanovenia § 257 CSP. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol, keď priznal náhradu trov konania žalovanému 1/ a žalovanému 2/, ktorí mali vo veci plný úspech.

73. V konaní na súde prvej inštancie sa dňa 07.02.2011 uskutočnilo pojednávanie, na ktorom sa strany vyjadrovali k otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcov a naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe. Pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že okrem iného žalobcovi 1/ bolo uložené predložiť doklady o oznámeniach žalovanému 1/, že sa stal novým akcionárom žalovaného 1/ a žalovanému 1/ bolo uložené predložiť zoznam akcionárov, zmluvu s Centrálnym depozitárom o vedení zoznamu akcionárov a výpis z Centrálného depozitára preukazujúci v akej forme má žalovaný 1/ registrované akcie. Súčasne súd prvej inštancie uviedol, že v prípade nepredloženia požadovaných listín potrebné informácie si súd vyžiada priamo z Centrálného depozitára.

74. Žalovaný 1/ podaním zo dňa 22.02.2011 uviedol, že dňa 14.02.2011 sa štatutárny orgán žalovaného 1/ dostavil na Centrálny depozitár cenných papierov, a.s., Bratislava a zistil, že u žalovaného 1/ sú vedené listinné akcie na meno, a teda je tu faktický nesúlad so zápisom podoby akcií v obchodnom registri a žalovaný 1/ tak na pojednávaní dňa 07.02.2011 mylne uviedol, že akcie mali podobu zaknihovaných cenných papierov.

75. Ako už odvolací súd uviedol v ods. 51 odôvodnenia tohto rozhodnutia, otázka, v akej podobe mal žalovaný 1/ emitované akcie, bola pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu podstatná. Nešlo preto o neefektívny postup súdu prvej inštancie, ako to uviedol žalobca 1/ v odvolaní, ak súd prvej inštancie po vyjadrení žalovaného 1/ žiadosťou na Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., Bratislava zisťoval akú podobu majú akcie žalovaného 1/, kedy a ako sa menila podoba akcií žalovaného 1/, kto je vedený ako akcionár žalovaného 1/ a kedy a aké zmeny akcionárov boli registrované. Šlo o skutočnosti a dôkazy potrebné na zistenie kto je akcionárom žalovaného 1/, a teda či a ktorý žalobca je v konaní aktívne vecne legitímovaný. Neobstojí preto tvrdenie žalobcu 1/ v odvolaní, že súd prvej inštancie si vyžiadal spoplatnený výpis v čase, keď sa ešte ani nezaoberal relevantnými podaniami žalobcov. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď najskôr posudzoval aktívnu vecnú legitímáciu a až po preukázaní aktívnej vecnej legitímácie by bol vyhodnocoval tvrdenia týkajúce sa veci samej. Tento postup súdu prvej inštancie zodpovedal aj dôvodom odročenia pojednávania konaného dňa 07.02.2011, pričom zo zápisnice z tohto pojednávania nevyplýva, že by žalobca 1/ takýto postup súdu prvej inštancie v konaní namietal. Navyše, podľa v tom čase účinného ustanovenia § 120 ods. 1 OSP súd mohol vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli strany, ak bolo ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Preto, ak v súvislosti so získaním informácie z Centrálného depozitára cenných papierov, a.s., Bratislava vznikli náklady, šlo o účelné trovy konania. Pretože podľa v tom čase účinného ustanovenia § 128 OSP každý bol povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie súdu písomne oznámiť skutočnosti, ktoré mali význam pre konanie a rozhodnutie súdu, a to za náhradu vecných nákladov, ak v súvislosti so získaním informácie z Centrálného depozitára cenných papierov, a.s., Bratislava vznikli náklady vo výške 48,48 Eur, ktoré hradil štát, šlo o účelné trovy konania.

76. Podľa procesných predpisov účinných do 30.06.2016 podľa výsledkov konania mal proti účastníkom (stranám sporu) právo na náhradu trov konania, ktoré platí, aj štát (§ 148 ods. 1 OSP). Procesné predpisy účinné od 01.07.2016 už priamo neupravujú nárok štátu na náhradu trov konania, ktoré platil. Účelom civilného sporového konania však nie je prenášať na štát trovy sporu, ktoré vznikli, resp. ich vynaložil v súlade s vtedy platnou procesnou normou, ktorá mu garantovala nárok na ich náhradu. Pretože článok 4 CSP umožňuje analógiu a dotváranie práva súdom, s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok, odvolací súd vyhodnocuje ako zákonný postup súdu prvej inštancie, ktorý pre náhradu trov štátu aplikoval ustanovenia o náhrade trov konania a priznal štátu náhradu trov proti neúspešnej strane v konaní.

77. Jedným z práv tvoriacich právo na spravodlivý proces je právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Jeho obsahom je právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odôvodnenie je tou časťou súdneho rozhodnutia, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákonodarca preto v § 220 ods. 2 CSP stanovil konkrétne zákonné požiadavky na obsah

odôvodnenia súdneho rozhodnutia tak, aby z neho bola zrejماً jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť.

78. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie a zostali sporné (napr. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/95 zo dňa 16. marca 2005). Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR tiež vyplýva, že nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany konania a jej žalobe nevyhoví, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom (napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 19/2019-11 zo dňa 16. januára 2019).

79. Odvolací súd má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie dalo jednoznačnú a špecifickú odpoveď na argument, ktorý bol pre vec rozhodujúci, teda že v konaní nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu 1/, a preto žalobca 1/ nemôže mať ani naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Súd prvej inštancie sa dostatočne a presvedčivo vysporiadal s rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami, ktoré mali vplyv na rozhodnutie o uplatnenom nároku a neuprel žalobcovi 1/ možnosť namietat' konkrétne skutkové alebo právne závery pri podaní odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa náležitosti odôvodnenia ustanovené zákonom, súd prvej inštancie právo žalobcu 1/ na spravodlivý proces neporušil.

80. Pokiaľ žalobca 1/ dal v odvolaní do pozornosti podľa neho veľmi zaujímavé skutočnosti a zdôvodnenie ako sú uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/9/2014, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že nešlo o rozhodnutie, v zmysle ktorého by v danej veci bolo potrebné inak vyhodnotiť otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/. Predmetné rozhodnutie najvyššej súdnej autority sa týkalo veci samej a v spore medzi žalobcom 1/ a žalovaným 1/ a 2/ súdy ani len nemohli pristúpiť k posudzovaniu otázky platnosti kúpnych zmlúv o prevode nehnuteľností, pretože žalobca 1/ nepreukázal, že mu v konaní svedčí aktívna vecná legitímácia.

81. Odvolací súd poukazuje aj na to, že žalobca 1/ v odvolaní opakovane uviedol ako tvrdenia a závery súdu prvej inštancie skutočnosti, ktoré súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vôbec neuviedol.

82. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

83. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému 1/, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% priznal proti žalobcovi 1/ aj žalovanému 2/, ktorý tiež mal v odvolacom konaní plný úspech. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

84. Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).